

stor interesse om, er satspuljen, og den vil jeg gerne lige ofre lidt opmærksomhed. Det vil jeg selvfølgelig, fordi det er den måde, regeringen, men jo også andre partier her i huset, bruger til at sige, at man gør noget for socialt dårligt stillede.

Det skal stå krystalklart fra Dansk Folkeparti, at for os at se er satspuljen helt præcist defineret noget med, at man fodrer hunden med dens egen hale. Altså man tager de 0,3 pct. af overførselsindkomsterne, og så har man en bunden opgave i, at man skal få de penge kanaliseret tilbage til nogle af de samme grupper. Det er en klar bunden opgave, man har, og derfor er det en mærkelig manér, man har her.

Det er jo et forlig, der blev indgået i 1990, og som nu altså har rakt i 12 år. Det, der må være spørgsmålet fra vores side ikke kun til regeringen, men også til andre partier, der deltager i satspuljen, er: Hvor lang tid kan man blive ved med at opretholde et satspuljeforlig, der er baseret på en aftale fra 1990? Jeg har nævnt det tidligere. I den mellemliggende periode er der bl.a. et parti, der har været ude af Folketinget og er kommet ind igen, og de er minsandten stadig væk deltagere i det her forlig. Det er altså en underlig facon.

Vi efterlyser en udløbsdato på det satspuljeforlig, så man får rettet op på de her ting, og så man får gjort den indsats, man ønsker at gøre, på en mere ærlig vis.

Så til nogle mere konkrete ting i regeringens finanslovforslag, nogle områder, hvor Dansk Folkeparti er helt eller delvis enig med regeringen. Vi synes, det er godt, at regeringen har set, der kan findes flere penge på ulandsområdet. Man fastfryser og finder dermed en besparelse til næste år. Vi har gjort det klart i tidligere debatter og vil også gøre det nu, at vi gerne ser, at man gradvis nærmer sig 0,7 pct. Hvis Danmark giver 0,7 pct. af bruttonationalindkomsten i ulandsbistand, vil vi jo stadig give over dobbelt så meget som EU-gennemsnittet.

Og når man nu holder møder med EU-ministre, som regeringen jo gør hele tiden for øjeblikket, så kunne man jo passende dér gøre det klart, at selv med 0,7 pct. vil Danmark ligge på et fortrinligt niveau i forhold til en meget, meget stor del af de andre lande. Vi kan kun være stolte af at ligge på 0,7 pct., så gerne 0,7 pct. Det giver selvfølgelig så nogle penge, vi kan bruge på andre ting i det danske samfund.

Besparelserne på udlændingeområdet er kommet ind med en vis vægt allerede på næste

års finanslov. Det var jo godt, at vi i forbindelse med finanslovforliget for 2002 fik indført i aftalen, i og med at man jo ikke indbudgetterede besparelser på daværende tidspunkt, at besparelser på udlændingeområdet skulle bruges til velfærdsforbedringer. Der har været en debat hen over sommeren med mange, mange gode forslag til, hvad man nu skulle bruge de her besparelser til, og der har vi jo så hver gang kunnet henvise til, at vi har en aftale med regeringen på det område om, hvad pengene skal bruges til. Og i takt med at den besparelse jo bliver større og større, og vi kan se strammingerne for alvor slå igennem, desto flere penge finder vi jo så her til velfærdsforbedringer.

Vi har så samtidig sagt, at der jo også ligger en mulighed i at hjælpe indvandrere tilbage til deres hjemland igen. Vi har netop i Finansudvalget godkendt et aktstykke, der går ud på, at man målrettet forsøger at få afghanere til at rejse hjem frem for at blive her og måske få en udsigtsløs behandling af deres flygtningestatus, at få et afslag senere og så måtte rejse hjem. Der er også penge at spare på den måde, og det deltager vi selvfølgelig også meget gerne i det videre arbejde om.

Så vil jeg også sige, at det er godt, regeringen i finanslovforslaget viser en vilje til økonomiske prioriteringer, som medfører generelle budgetforbedringer. Det er nødvendigt, at man hele tiden i forhold til den offentlige sektor er opmærksom på, at der selvfølgelig kan findes penge rundt omkring. Der er nogle, der giver indtryk af, at man aldrig kan effektivisere nogen som helst steder. Selvfølgelig kan man da det, det skulle da være mærkeligt andet. Men det er klart, at når man gør det, f.eks. i uddannelsessektoren, og siger, at nu effektiviserer man for en procentdel, 2,6 pct., og så siger, at dem lægger vi hen i en pulje, ja, så er forudsætningen selvfølgelig, at man kan effektivisere, for ellers er det selvfølgelig en nedskæring. Og der ligger et arbejde foran os i forbindelse med den diskussion.

Kl. 15.30

Der ligger også en diskussion i forhold til den pulje, man så har: Hvad bliver den brugt til, hvornår ved uddannelsesstederne, hvad de har at gøre godt med i 2003? Der er vi tilhængere af, at der bliver skabt klarhed, så man ved, hvad det er for et budget, man opererer med i 2003, så man ikke på uddannelsesstederne må se, at der er en pulje her, man på grund af måske andre ting her i huset ikke kan få klarhed over, om man kan få del i.